Salzburg (?), 2. Drittel 14. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8182
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

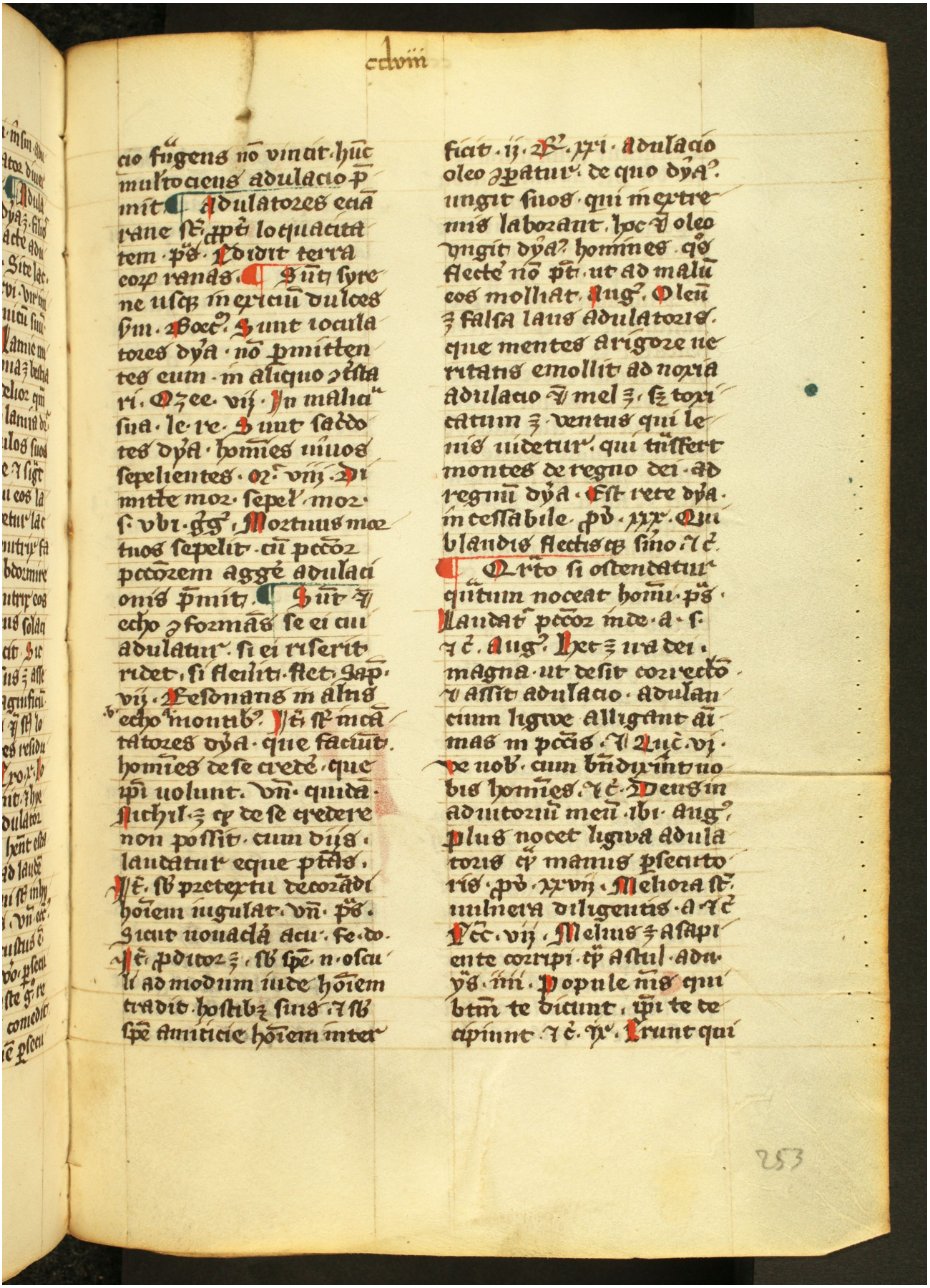

cdviii

cio fugens nō vinat. huic
multo acius adulacio p
mit. ¶ Adulatores ecia
rane sc. ap̄ loquacita
tem. pd. Dedit terra
coq̄ ranas. ¶ Sūt syre
ne uscq̄ in eriam dulces
sm. Boec. Sunt iocula
tores dya. nō pmitten
tes eum. m aliquo ꝯtita
ri. Ozee. vij. In malia
sua. le. re. Sunt sadd
tes dya. homies unios
sepelientes. Or. vnz. Di
mitte mor. sepel. mor.
s. vbi. gg. Mortuus mor
tuos sepelit. cū pecor
pecorem aggē adulaci
onis pmit. ¶ Sūt q̄
echo ꝯformās se ei cui
adulatur. si ei riserit
ridet. si fleuerit. flet. Sap.
vij. Resonans m alius
echo montib. Sc. sc mica
tatores dya. que faciūt
homies de se credē. que
ipi uolunt. vn. quida
sicuil. ⁊ q̄ de se credere
non possit. cum dyis.
laudatur eque ptās.
Sc. sb pretextu decorādi
hoiem iugulat. vn. ps.
Sicut uouacla acu. se. do.
Sc. pditor ⁊. sb spe. n. oscu
li ad modum iude hoiem
tradit hostib⁊ suis. sb
spe amicicie hoiem inter
fiat. ij. Reg. xxi. Adulacio
oleo ꝯpatur. de quo dya.
ungit suos. qui in extre
mis laborant. hoc q̄ oleo
ungit dya. homines. qō
flectē nō pti. ut ad malū
cos molliat. Aug. Oleū
⁊ falsa laus adulatoris.
que mentes a rigore ne
ritatis emollit ad noxia
adulacio q̄ mel ⁊. sz tori
catum ⁊ ventus qui le
uis uidetur. qui transfert
montes de regno dei. ad
regnū dya. Est rete dya.
in tessabile. pd. xxx. Qui
blandis flectis eq̄ sino. Sc.
¶ Qrto si ostendatur
quātum noceat homi. ps.
Laudat peccor inde. a. s.
Sc. Aug. Ipse ⁊ ira dei.
magna. ut desit correctio
q̄ assit adulacio. adulan
cium ligue alligant ai
mas in peccis. Luc. vj.
Ve uob. cum bndixerint uo
bis homies. Sc. Deus in
adiutorū meū. ibi. Aug.
plus nocet ligua adula
toris q̄ manus persecuto
ris. pd. xxvij. Melior est
inimicia diligentis. a. Sc
Ecc. vij. Melius ⁊ a sapi
ente corripi. q̄ a stul. adui
ys. mi. Populeris qui
btm te dicunt. ipi te de
cipiunt. Sc. ix. Erunt qui

253